

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.38.172/2016/7.

A tanács tagjai: . Kovács András a tanács elnöke
. Fekete Ildikó előadó bíró
. Kovács Ákos bíró

A felperes: felperes neve
(.)

Képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Izsó István ügyvéd)

Az alperes: Bevándorlási és Idegenrendészeti Hivatal
(fél címe 1)

Képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
23.K.30.309/2016/8.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.30.309/2016/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A állampolgárságú felperes 2015. június 29-én tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem Magyarország területén történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatóságnál. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága a 106-1-53357/2/2015-T. számú határozatával a méltányossági kérelmet elutasította az okból, hogy a kérelem nem tartalmazott annak belföldi előterjesztését lehetővé tevő kivételes méltánylást érdemlő körülményként értékelhető indokokat a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) végrehajtásáról szóló 114/2007.(V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47. § (4) bekezdés a) pontja, illetve 47. § (4a) bekezdése szerint. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. szeptember 11. napján kelt 106-T-55653/2/2015. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereset és ellenkérelem

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és kérelme teljesítését kérte. Különös méltánylást érdemlő körülmény álláspontja szerint az, hogy munkalehetőséget kapott Magyarországon, ahol barátai és rokonai élnek. A és Magyarország közötti hatalmas távolság a kérelmezést időigényessé és költségessé teszi, különös tekintettel arra, hogy Mongóliában nem rendelkezik egzisztenciával, így az a kiutazást és a több hónapos ott tartózkodást jelentősen megnehezíti. Előadta azt is, hogy a francia hatóságok által kiállított és 2015. december 14-ig érvényes tartózkodási engedélye ellenére törvényes lehetőségként Magyarországot választotta tartózkodási engedély belföldi kérelmezése iránti kérelmének előterjesztése helyéül. Álláspontja szerint az alperesi hatóság nem tisztázta megfelelően a tényállást, nem tett eleget indokolási kötelezettségét és döntését nem az egyedi ügy körülményeinek figyelembe vételével hozta meg, valamint nem volt tekintettel a költség hatékonysági szempontokra, így megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1), (2) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 7. §-át, 37. §-át, 50. § (1) és (6) bekezdését, 51. § (1) bekezdését, 72. § (1) bekezdését, 102. § (2) bekezdését, 105. § (1) és (2) bekezdését, valamint a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontját és (4a) bekezdését.
- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A bíróság ítélete

- [4] A bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a polgári

perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 206. §-ára, 164. §-ára, 215. §-ára, a Ket. 50. § (1) bekezdésére, a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontjára hivatkozott. Kifejtette, helytállóan rögzítette az alperes, hogy a Vhr. 47. § (1) bekezdése fő szabályként a külföldi állandó vagy szokásos tartózkodási helye, illetve állampolgársága szerinti ország konzuli tisztviselőinél történő kérelem előterjesztését rögzíti. E fő szabályhoz képest csak kivételes jelleggel, kivételes méltánylást érdemlő körülmény fennállása esetén engedélyezhető a belföldi kérelmezés, a felperes által hivatkozott körülmények mérlegelése pedig a hatóság hatáskörébe tartozik. Hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.492/2013/5. számú ítéletében foglaltakra is, a méltányosság gyakorlását illetően.

- [5] A bíróság álláspontja szerint az alperes mérlegelési jogkörében hozott határozata megfelel a Pp. 339/B. §-ában foglaltaknak, a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. A felperes méltányossági kérelmében csak arra hivatkozott, hogy Magyarországon munkalehetőséget kapott és amennyiben kérelmét Mongóliában kellene előterjesztenie az jelentős többletköltséggel járna. Ezen túlmenően egyéb körülményt sem méltányossági kérelmében, sem fellebbezésében nem jelölt meg. Kiemelte a bíróság, hogy a felperesnek a Magyarországra utazása előtt lehetősége lett volna a Franciaországban működő magyar külképviseleten kérelmezni a Magyarországra történő beutazáshoz és tartózkodáshoz szükséges tartózkodási engedély kiadását, így nem lett volna szükség arra, hogy utazzon. Ezzel a lehetőséggel azonban a felperes általa sem vitatottan nem élt. Az alperessel egyezően rögzítette azt is a bíróság, hogy a kivételes méltányosságot megalapozó körülmény csak olyan körülmény vagy élethelyzet lehet, ami a kérelmező érdekkörében következett be és nem eredetileg adott volt. Jelen esetben azonban a magyarországi munkalehetőség kizárólag a felperes tudatos tevékenységének eredménye, amelynek feltételeit kizárólag a felperes alakítja, tehát rajta kívülálló körülmények azt nem befolyásolják. Arra is rámutatott a bíróság, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy az alperesi hatóság a tényállás tisztázási kötelezettségének mely tény vonatkozásában nem tett eleget, mely bizonyítékot nem értékelt vagy tévesen értékelt, keresetében csak általánosságban hivatkozott a Ket. 50. §-ának sérelmére. Nem értékelhető önmagában különös méltánylást érdemlő körülményként a származási országba való hazautazás, illetve a főszabály szerinti eljárás időtartama sem. A kifejtettekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a felperes nem tudta igazolni a Pp. 164. §-ában foglalt bizonyítási teher értelmében, hogy a keresetében hivatkozott eljárási jogszabály az ügy érdemére is kihatóan megsértésre került.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 7. §-át, 37. § (3) és (5) bekezdését, 50. § (1) és (6) bekezdését, 72. § (1) bekezdés ea)-ec) alpontjait, a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontját, (4a) bekezdését, és a Pp. 164. § (1) bekezdését, továbbá 339. § (1) bekezdését. Álláspontja szerint a közigazgatási perben több olyan körülményről is tájékoztatta a bíróságot, amelyek nem csak együttes értékelésük mellett, hanem gondos mérlegelés esetén önmagukban, egyenként is alátámasztják méltányossági kérelme megalapozottságát. Továbbra is hivatkozott Magyarország és közötti nagy földrajzi távolságra és az utazással járó jelentős költségekre, valamint arra, hogy a gyakorlatban a külképviseleti kérelmezés legalább fél évet vesz igénybe, ami egyértelműen megghiúsítaná Magyarországon történő munkavégzését. Nem értett egyet azon elsőfokú bírósági megállapítással, amely szerint a jogalkotó nem kívánta értékelhető szempontként figyelembe venni az idő- és költségtényezőket. Álláspontja szerint a jogszabály az alperesnek széleskörű mérlegelést biztosít, éppen azért, hogy a kivételes méltánylást érdemlő körülményeket ne szorítsa korlátok közé. A költséghatékonyság körében a Ket. 1. § (2) bekezdés és 7. §-ában foglalt alapelvi szintű szabályok figyelembevételével kellett volna döntenie a méltányossági kérelem tárgyában. Azt is kivételes méltánylást érdemlő körülményként kellett volna értékelni, hogy kiutazását követően minimális esélye lenne Magyarországra kereső tevékenység céljából visszatérni, már nem rendelkezik egzisztenciával, így visszautazása esetén szállása és megélhetése is bizonytalan lenne. Megítélése szerint a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontjának szövegezéséből nem következik az, hogy az idegenrendészeti hatóság ne vizsgálhatna egyéb méltányossági körülményeket, így pl. keresőtevékenységi szempontokat, a felsorolás csupán példálózó jellegű.
- [7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [9] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kimerítő alapossággal feltárta, és részletesen rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria minden tekintetben egyetértett.

- [10] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [11] A felperes felülvizsgálati kérelmében részben a Ket. szabályainak megsértésére hivatkozott, azonban az elsőfokú bíróság eljárása során nem alkalmazta - így meg sem sérthette - a Ket. rendelkezéseit, a bírósági eljárásra a Pp. szabályai voltak az irányadók. Ezzel kapcsolatban pedig azt rögzíti a Kúria, hogy a Pp. eljárási rendelkezéseinek az elsőfokú bíróság minden tekintetben eleget tett. Teljeskörűen vizsgálta a keresetben foglaltakat, részletesen értékelte és mérlegelte a közigazgatási eljárás során beszerzett, rendelkezésre állt bizonyítékokat, és a felperesnek kérelme alátámasztásául felhozott érvelését. Minderre vonatkozóan a jogerős ítélet indokolása részletes okfejtést tartalmaz, azok megismétlését a Kúria - teljeskörű helytállóságukra tekintettel - szükségtelennek tartja.
- [12] Kiemeli a Kúria, hogy az alperes döntését a Vhr. 47. § (4) bekezdésére alapította, így az ennek való megfelelés vizsgálata volt a közigazgatási perben a bíróság feladata.
- [13] A perben rendelkezésre állt iratanyagok alapján hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgált közigazgatási eljárás tárgya kizárólag az volt, hogy a felperes mongóliai állampolgárként a tartózkodási engedély iránti kérelmét Magyarország területén előterjesztheti-e. Erre a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja értelmében kizárólag kivételes méltánylást érdemlő körülmény igazoltsága esetén van jogszabályi lehetőség. E körben vizsgálódott tehát az alperesi hatóság és hozott elutasító döntést a felperes kérelme tárgyában.
- [14] Hangsúlyozza a Kúria, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy az ilyen jellegű körülmény fennállta tekintetében a bizonyítás a felperest terhelte, úgy a közigazgatási eljárás, mint a közigazgatási per során, a Pp. 324. § folytán alkalmazandó Pp. 164. § értelmében. Megalapozottan jutott azon következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy e bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget.
- [15] Kiemeli a Kúria, hogy a Vhr. főszabályként a külföldi állandó, vagy szokásos tartózkodási helye, illetve állampolgársága szerinti ország konzuli tisztviselőjénél történő kérelem előterjesztést rögzít, kiegészítő jelleggel rendelkezik ettől eltérően - harmadik országban, illetve a belföldi regionális igazgatóságon történő - kérelmezés eseteiről, melyek mindegyikéhez valamely méltányolható indok, vagy jelentős nemzeti érdek szükséges. A belföldi kérelmezéshez a jogszabály - a fentiekén túlmenően - kivételes méltánylást érdemlő körülmény meglétét kívánja meg, különösen nevesítve a családegyesítést, illetve gyógykezelést, mint az ebből a szempontból releváns körülményeket.
- [16] A felperes a közigazgatási eljárás során és a perben is mindvégig arra hivatkozott, hogy keresőtevékenység folytatásának, az itt

tartózkodás engedélyezésének feltételei esetében fennállnak. Az eljárás azonban - ezen szakaszában - még nem a tartózkodás engedélyezése, hanem a tartózkodási engedély iránti kérelem előterjesztése - belföldi előterjeszthetősége - tárgyában folyt. A Vhr. 47. § (4) bekezdésében a tartózkodási célok nem teljeskörű felsorolása a jogalkotó abbeli szándékát hivatott kifejezni, hogy a tartózkodás céljának alátámasztásán túl -, amelynek igazolása a Harm.tv. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadásának minimum feltétele - valamennyi esetben a kivételes méltánylást érdemlő körülmény valószínűsítése és e körülmény fennállásának a hatóság részéről történő megállapítása szükséges. Ebből egyértelműen levezethető, hogy a „tartózkodási cél” és a „kivételes méltánylást érdemlő körülmény” eltérő fogalmakként való használatára irányuló jogalkotói szándék. A keresőtevékenység folytatása, mint tartózkodási célnak az igazolása -, amelyre a felperes mindvégig hivatkozott - önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a törvény által megkívánt tartózkodás engedélyezéséhez szükséges minimum feltételek egyikének való megfelelés.

- [17] Rámutat arra a Kúria, hogy ha a Harmtv. hatálya alá tartozó külföldi állampolgár nem kíván a tartózkodási engedély kérelmezése okán Magyarországról kiutazni, ez sem olyan méltányolható körülmény, amely a belföldi kérelmezést a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően elfogadhatóan indokolná.
- [18] Kiemeli a Kúria, hogy a jogszabályban rögzített mérlegelési jogkörre tekintettel az elsőfokú bíróság a határozat felülvizsgálatát a Pp. 339/B. §-ának iránymutatása szerint végezte el. E törvényi rendelkezés szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.
- [19] A Kúria teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróságnak az e körben kialakított, részletesen megindokolt jogi álláspontjával.
- [20] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [22] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségről a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján rendelkezett.

[23] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2017. szeptember 12.

**Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Kovács Ákos sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő